

גיד הנשה פרק שביעי חולין

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

גליון הש"ס

ב' והא אפר' אינש
עיל דף סד ע"ב נרש' י
ה' מותרות: תוס' דה' י
ובחל ס' המצ' ובר' י
אמר' למה' אסור' לא
יכתי' לבנין הא כשר הכהל
לא נאמר דק החלב קרי
שטס כשר ונאמר החלב
ויסוף בטומות ואסור' לנאכל
הכהל חדר אסור' כגור'
ואחר גמח גיטוי' גיטוי'
החלב לנאך חמיל' לא
מותר דהא כשר לא
נאמר וזה ש"ך לאסור'
למקומו אסור':

הגהות הב"ח

(א) נח' הדיסורא וליבא
קפילא: (ב) שם רב אחא
בר רב שרי כל"ל ותיבת אשי
נמחק: (ג) תיש' ד"ה וסהל
יסר' הסהל עצמו שנחלב
שנתימת:

אָנזאָג

שולציני"ר [שולציני"ר].
לכבוש בחומץ ובתבלינים.
פונדרייל"א. שמרים.
משקע.

מוסף ראשון

[illegible]

וְאִמּוֹר רַבָּן בְּשָׁשִׁים. בְּפִקֵּךְ בְּחֵרֶף דְּמִסְכַּת ע"ו (דף סט.) מִסְקִין
הַלְבֵּחָה כָּל אִסּוּרִין שְׂמֹרֶה (בְּשָׁשִׁים) בֵּין בֶּשֶׁר הַחֹלֵב וּבֵין אֶשֶׁר
אִסּוּרִין בְּשָׁשִׁים: מִין בְּשָׁאִינוּ מִינוּ. אֶסְחָדֵס יוֹלֵב לְהַבְחִין טַעְמוֹ
וְשֵׁיחָה שֶׁל הֵיחָד שִׁטּוֹל בֵּן בְּרִית לְעַמּוּם טַעֵן מִרְמוֹה וְחֻלְדִּין:
בְּעַמָּה. יַעֲיַמּוּם כִּהֵן אִם אֵין

תדומה נחמנה נעסם בחולין ויכל
התבסל לף תעס: דאסוורא. כגון
בשר בחלב שזין בן ברית יכול
לעטמו סתמין אקפילא: ומין בעיני.
בין הדומה ובינן לשוורא: לויכא
לכחין עטמו: א' נמי מין בשאינו
מינו דאסורא וליכא קפילא. עובד

שייחורו למד בר רב
 א"ל רב אחא בר רב
 אמר שמואל ימליח
 ש הרי הוא כמבושל
 ואלא שנתבשל בה
 וכל עד שמגיע לגיד
 מר ברותה רמבושל
 הוא כמבושל מכלל
 שיא אמר רבי חנינא
 יין ברוטב ובקיפה
 כא דאמרי בקדרה

במאיו דבלעה קדרה
 בי יוחנן כל איסורין
 בצל וקפלוט
 וישערינהו בפלפלין
 בטלין א"ל שיערו
 באיסורין יורח מבצל
 גיד בששים ואין גיד
 וישערינהו בפלפלין

היה אוליין לחומרם ולא משערין
קדרה¹³ ועיקר הדבר כמות שהוא
נא לפני משערין ליה ולא משערין
במאי דנלעם קדרה מן הישר לך מן
שאך מן האיסור נבלע ונתמעט
מכמות שהיה ויבדלתי¹⁴ לקמן (דף נה.
אטו דהישר נבלע לאיסור לא נלע:
אטו דהישר נבלע לאיסור לא נלע:

ידיה משערין דאי
ידעיין אלא מעתה
יאסר כיון דאמר
במשרשיא ובחל
נגן כחתיכה דנבלה:
ביצה מן המוני:
בר אבין לאבי
והא אמרי אישני
הכא במאי עסקין
בביצה

ואין גיד מן הפנין. דענין ששם הדיבור נגד מנינו אלל כלל הואיל ודמיון היתר הוא אלל שנחבל על הנשמה אשר לו בששים לזהדי ודמיון יציל. כל עק טעמא: וכלל טעמא אשכרי. אשרי הנשמה כי טעם והוא לא נתן טעם בנשמה לפי שמועט היה: בדידים ששפירן. דענין שיהא בדידים שיהא כמותו: או כחא דניקין מנייה. ששפירן דאזכרין שיהא בדידים אלל בששים מה שאלו או דלחא מאי דלחא שקטן לאו בקדירה הוא ומשדא שדיין היה לזה: אלל מעשה. הואיל והדידי משפירן אלל אינטייל כויה ששך כל פועמא כחבשיל וכל אללו היה אשמיט כמותו שיהא ויכין דכויה כטלמיה וכל בקדירה אחרת אל יאכר: כיון דאמר רב יצחק כו. מפני שנחבלה ואחכר עד שלא נטעמן ומשנתנה הקדירה כן טעם מיד נאכר ומאל שיהי רבנן כחמיה איכר שהי לעולם אכור כדלחא כחמיתין וכו': כותן שמיכרו כו' למימרא דיהבא טעמא. כי שנחבלה בדיד אחרת: אפרות

א. ה'ה אסר קדרה אחרת כיון דחלב שחוטת דרנן ועוד נראה לפרש
לדקדוקא ולא אסר אלף משום חלב הכנס בנמוט שחוטו וא"כ נכל
ה' **נפל** דקדרה אחרת א"י יאסור. הא לא פריך הוא גופיה לא ליתסר
ס' לדיכא בינה טמאה דלא אסרה דלמתי אינשי דמיא עבדלחא הוא:
בבית

איכא דאמרי בקדשה עצמה. תימה אם שיעור עובי הקדשה כחמשים זיתים ונתן בה מים כשיעור עשרה זיתים ונשל לאותן המים כית חלב היאך יתבטל אותו כית חלב כמים הא פשיטא שיש במים טעם חלב וגררם לפרש דהבא מיירי כגון דליתיה

ואמור רבנן בששים
אדחיתרא בטעמא ד-
במינו דליכא למיקם
בשאינו מינו דאישור
בששים הנהו אטמהו
לגותא בגידא נשיא ר-
רב (ו) אשי שרי את
אשי אמר להו אבא ש-
לרבינא מאי דעתך
הרי הוא כרותה (כב-
ויהאמר שמואל לא
אבל נצלה בן קורץ
ר"ל אבי רבנות ד-

והוא מרקאמר בכשר ד' הדרות הצלי קאמור י' כשהן משערין מש ובחתיכות ובקדרה עצמה ואיכא דאמרי אמר רבי אבהו אמר ייבוביטין משייבוני

היה שם חכם אחד אשר נקרא חכמינו רבי אבא לא רחוק מן המקום הזה. וזהו שכתבנו שיש שם חכמים רבים. וזהו שכתבנו שיש שם חכמים רבים. וזהו שכתבנו שיש שם חכמים רבים.

קריעה וא"ת ומה טעם החל עמנו יספור והלא כל החלל הכנוס לחורו נמוות נפלט לחץ ונפשתי נפלט נשמה לגב החמיות בדמור דמערשתי ונבולתי ופירך נמי אלא מעתה לא יספור אחרת לא יספור משמע יפסיעה ליה עינא כולו כמו שאפרש

משערין פשיטא
במה דנפק מיניה מנ
נפל לקדרה אחרת
רב יצחק בריה
עצמו אסור שויה
ביצה בששים ואין
אמר ליה רב אימי
למימרא דיהבה טעמא
מיא דביעי בעלמא א

וְיִחְיֶה אֱלֹהִים וְלֹקֵן צֹלֶהוּ חַד לְהוֹלִי' דְּמוּ עַל הַגִּבּוֹר לְבָסוֹף פִּירֵשׁ כֵּן הַדָּס
נִגְמָר וְטוֹפֵל וְלֹקֵן אֵל הַכֹּהֵן בְּכֹהֵן נִמְנֵי כֵּן הַדָּס מִיִּם נִשְׁאֵר וְנִשְׁאֵר
וְקֹדֶרֶת אֵלָּה שֶׁמִּתְבַּטֵּל וְאִי שֶׁרָא לְבָסוֹף אִמִּי לְמִיִּלְכִּינִי קוֹדֵם:
בְּחֹל עֲצִמִי אִמִּי. כִּי סִפְרֵי דְגִרְסֵי אֲסוּר רִיכָל אֵלָּה קִרְעִיהָ
וּבְשֵׁם בְּהִדֵּי בֶּשֶׂר וְאִם יֵשׁ בְּגִיל לֵי נִמְנֵי לְחֹדֶרֶי לְיִסְכֵּר
טוֹעֵם בְּשֶׁר הַכֹּהֵן (א) שֶׁנִּחְלַב שְׂגֻמוֹת וְיִלֵּם מִשּׁוּם לִישָׁא
קִמָּה דֶּרֶךְ בֵּי' כֵּן הַכֹּהֵן וְלֹקֵן דָּף קוֹ: דְּלֹמֵר לֵא דִּקְרַע אִמִּי עוֹבֵד
עָלֵי וְיִחְיֶה לֹקֵן כִּרְךָ לְהַעֲמִיד כְּשֶׁנִּתְחַבֵּל עִם בְּשָׂרָא:
אֵלָּה מִתְּעָה נֶפֶשׁ אֲקָרָה אֲחֵרָה אִי אִמִּי. דְּמִיִּן בְּדֹבִלִי
מִשְׁעִרִין אִיכּ נִפְיָה כּוֹלִיָּה אֵלָּל אִי בְּמַה דְּנִפְיָה מִיִּנְיָה
שֶׁהָא דְּלֹמֵר קֹדֶם אֲחֵרָה לֵאל נִפְיָה כּוֹלִיָּה וְאִם וְלֹמֵר
שֶׁהָא דְּמִשְׁעִרִין בְּדֹבִלִי קֹדֶם דְּמִסְפָּקָא לֵא נִפְיָה כּוֹלִיָּה אֵלָּל נִפֵּל
וְאֲחֵרָה אֲחֵרָה אֲסוּר מִשּׁוּם דְּלֵמָּא לֵא נִפְיָה כּוֹלִיָּה וְיִלֵּם דָּהּ פִּטְוֹן לֵא

אין ספק דבר ידוע היה להם אם יואל כולו או מנקטו ועוד דמסק
אלה מעשה קאי אהא דאמר וכל מן המנין אלמא לא חשיבין ליה חתי
נקדשה אחת לא יאסור דכל מה שסופו לנאת מן החלב יא נקדשה ראש
דפי' לעיל: **ב' צ"ה** במ' וה"ה בשאר יאסורין ובינה אלתריך ליה

[illegible]

הכלה יח ועין
השטות ונכית מה לאון
מה טושיע יידי ס' אל
קפה וידי קה סעף ט:
ה' (מ' פטיו ס' הכלה
לד ופטיו מהלכות
דמות הכלה ט י טושיע
יידי ס' קה סעף א:
מ' פטיו מהלכות
מחלוקת אקדוה ס'
ד סנה לאון קהל טושיע
יידי ס' גט סעף ד:
קב וידי ס' קה סעף סס
ופטיו א:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל מֹשֶׁה וְיִשְׁמַע ה' אֶת
 הַקּוֹל שֶׁל אֶתְנָח וְיִשְׁמַע
 ה' אֶת הַקּוֹל שֶׁל
 הַיִּלְדִּים וְיִשְׁמַע ה' אֶת
 הַקּוֹל שֶׁל הַנָּשִׁים וְיִשְׁמַע
 ה' אֶת הַקּוֹל שֶׁל הָאֲנָשִׁים
 וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל שֶׁל
 הַיִּלְדִּים וְיִשְׁמַע ה' אֶת
 הַקּוֹל שֶׁל הַנָּשִׁים וְיִשְׁמַע
 ה' אֶת הַקּוֹל שֶׁל הָאֲנָשִׁים

וְכֵן כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ שֶׁסֶּה הֵלִיג
 סָמַךְ שֶׁסֶּה טוֹשֵׁעַ יִדָּד
 סִי לֹא סַעֲיָף אֵל:
 וְכֵן לִי מִי שֶׁסֶּה טוֹשֵׁעַ שֶׁסֶּה
 וְסִי לֹא סַעֲיָף ד':
 וְכֵן מִי שֶׁסֶּה טוֹשֵׁעַ

שיטה מקובצת

ואין בהיותו כ' אומרין
מה בלעה קדרה: [ב] ולא
שעירין בקדרה עצמה
עיקר הדבר כמות שהוא
לא לפנינו משעירין לא
לא משעירין לא בקדרה
לא במאי בלעה קדרה:
[ג] (כל איסורין שבתורה
בכד ידל הגשה נכבד
לפח הוא) גרשם על דבור
ה: [ד] או במאי נבס
היה איך צריך שיהא
היה איך ששים אלא במה
נפלט זה: [ה] שהלך כל
עצמו בתבשיל דאי לאו
כי: [ו] עד שלא נצטקם
ושנתנה הנצטק:

רבינו גרשום

אמר שגאל מלח הר
 רחוק. כלומר בולע
 ידך מן המלח ודין חממה
 מלח: כי תאמ' מאי
 שיהיו כחות המבטל
 לומר ולא כחות דעלי:
 שהן משפירין כל כלומר
 שיהיו כחות בשמים:
 אימא דאמי בקדיה
 עצמה כלומר שהקדיה
 עצמה עולה למגין שמים:
 וכל אימור כשחורר וראו
 נתון מאיכילי כדלעיל וקפסלו
 והגין טעם עד ששים אבל
 יתר משפירין אל ייחב
 דע דאמי ונתן [טעם]
 אימורא חסד חממה כל
 דלעיל ונתן דג[טעם] ונתן
 גמשה: כיצח בשמים. גזון
 דע דאמי בא מפרוח
 והוא כנכלה שנתבלע על
 יצמים טהורים: כידיה
 שערין. כלומר בבחל
 שנתבלע על הבשר: אבל